

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ.
وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
ذَاقَ طَعْمَ الْإِيمَانِ مَنْ رَضِيَ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا.

Muhterem Müslümanlar!

Okuduğum ayet-i kerimelerde Cenâb-ı Hak şöyle buyurmaktadır: **“Biz insanı en güzel biçimde yarattık. Sonra onu aşağıların aşağısına indirdik. Ancak iman edip yararlı işler yapanlar müstesna! Onlar için kesintisiz bir ödül vardır.”** ¹

Okuduğum hadis-i şerifte ise Sevgili Peygamberimiz (s.a.s) şöyle buyuruyor: **“Allah’ı Rab, İslâm’ı din, Muhammed’i peygamber olarak gönülden benimseyen kimse imanın tadını almış olur.”** ²

Değerli Müslümanlar!

İslâm, eşsiz bir inanç ve ahlak sistemidir.

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
diyerek kelime-i şehâdet getirmek, dünya ve ahiret için inanç, umut ve mutluluk kapılarını açmaktır. Bu kapıdan geçen kimse, düzen ve itinayla

namazını kılar. Namaz ki dinimizin direği, kalbimizin nurudur. Aşk ve sabırla orucunu tutar. Oruç ki nefsin ve şeytanın esiri olmaktan bizi koruyan kalkandır. İhlas ve keremle zekâtını verir. Zekât ki geçici dünya malını, ebedi kazanca ve kardeşliğe dönüştüren köprüdür. Sadakat ve teslimiyetle haccını eda eder. Hac ki Kâbe’nin eteğinde insanı kendisiyle ve diğer mümin yüreklerle buluşturan mukaddes yolculuktur.

İslâm’da ibadetin amacı, insanın kendisiyle, Rabbiyle ve diğer bütün varlıklarla sağlıklı bir iletişim kurmasını sağlamaktır. Bu sebeple her bir ibadet, güzel ahlâk ile tamamlanmayı bekler. Müslümanca bir hayat ibadetlere olduğu gibi ahlâkî ilkelere de sahip çıkmakla yaşanır. Hakkı korumak ve zulme izin vermemek, merhameti yaşatmak ve şiddete engel olmak, Müslüman olmanın vazgeçilmez gereğidir. Adalet, dürüstlük, tevazu ve cömertlikle hayata bereket katmak, Müslüman’ın asli kişiliğidir. Unutmayalım ki, aklını hakka, kalbini hayra, imkânlarını yararlı işlere bağlayanlar, iman gereğini yerine getirmiş olur.

¹ Tîn, 95/4-6.

²² Müslim, İmân, 56.